

Съдържание

II *Незаконодателни актове*

МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

- ★ Решение (ЕС) 2018/889 на Съвета от 4 юни 2018 година за сключване, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за предотвратяване на тероризма 1
- Конвенция на Съвета на Европа за предотвратяване на тероризма 3
- ★ Решение (ЕС) 2018/890 на Съвета от 4 юни 2018 година за сключване, от името на Европейския съюз, на Допълнителния протокол към Конвенцията на Съвета на Европа за предотвратяване на тероризма 15
- Допълнителен протокол към Конвенцията на Съвета на Европа за предотвратяване на тероризма 17

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/891 на Комисията от 21 юни 2018 година за установяване на бюджетни тавани за 2018 г., приложими към някои схеми за директно подпомагане, предвидени в Регламент (ЕС) № 1307/2013 на Европейския парламент и на Съвета 21
- Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/892 на Комисията от 21 юни 2018 година относно минималната продажна цена за обезмаслено мляко на прах за двадесет и първата частична покана за участие в търг в рамките на тържната процедура, открита с Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/2080 30

РЕШЕНИЯ

- ★ Решение (ЕС) 2018/893 на Съвета от 18 юни 2018 година относно позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на Съвместния комитет на ЕИП във връзка с изменението на приложение XI (Електронни комуникации, аудио-визуални услуги и информационно общество) и Протокол 37, съдържащ списъка, предвиден в член 101, към Споразумението за ЕИП (Общ регламент относно защитата на данните) ⁽¹⁾ 31
- ★ Решение за изпълнение (ЕС) 2018/894 на Комисията от 21 юни 2018 година за изменение на приложението към Решение за изпълнение (ЕС) 2017/247 относно защитните мерки във връзка с огнищата на високопатогенна инфлуенца по птиците в някои държави членки (нотифицирано под номер C(2018) 4007) ⁽¹⁾ 37

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП.

II

(Незаконодателни актове)

МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2018/889 НА СЪВЕТА

от 4 юни 2018 година

за сключване, от името на Европейския съюз, на Конвенцията на Съвета на Европа за предотвратяване на тероризма

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 83, параграф 1 във връзка с член 218, параграф 6, буква а) от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид одобрението на Европейския парламент ⁽¹⁾,

като има предвид, че:

- (1) В съответствие с Решение (ЕС) 2015/1913 на Съвета ⁽²⁾ Конвенцията на Съвета на Европа за предотвратяване на тероризма ⁽³⁾ (наричана по-долу „конвенцията“) беше подписана на 22 октомври 2015 г. при условие за сключването ѝ.
- (2) В член 23 от конвенцията се предвижда, че тя е открита за одобряване от Съюза.
- (3) С Директива (ЕС) 2017/541 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾ бяха установени общи правила на Съюза за борба с тероризма. Съответно Съюзът вече е приел мерки в различни области, обхванати от конвенцията.
- (4) Ето защо конвенцията следва да бъде одобрена от името на Съюза по отношение на въпросите, които попадат в областите на компетентност на Съюза, доколкото конвенцията може да засегне тези общи правила или да промени обхвата им. Държавите членки запазват своята компетентност, доколкото конвенцията не засяга общи правила и не променя обхвата им.
- (5) Ирландия е обвързана от Рамково решение 2002/475/ПВР ⁽⁵⁾ на Съвета и следователно участва в приемането на настоящото решение.
- (6) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, и без да се засяга член 4 от посочения протокол, Обединеното кралство не участва в приемането на настоящото решение и не е обвързано от него, нито от неговото прилагане.
- (7) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящото решение и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.

⁽¹⁾ Одобрение от 18 април 2018 г. (все още не публикувано в Официален вестник).

⁽²⁾ Решение (ЕС) 2015/1913 на Съвета от 18 септември 2015 г. за подписване от името на Европейския съюз на Конвенцията на Съвета на Европа за предотвратяване на тероризма (СЕТS № 196) (ОВ L 280, 24.10.2015 г., стр. 22).

⁽³⁾ СЕТS № 196.

⁽⁴⁾ Директива (ЕС) 2017/541 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 г. относно борбата с тероризма и за замяна на Рамково решение 2002/475/ПВР на Съвета, и за изменение на Решение 2005/671/ПВР на Съвета (ОВ L 88, 31.3.2017 г., стр. 6).

⁽⁵⁾ Рамково решение 2002/475/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно борбата срещу тероризма (ОВ L 164, 22.6.2002 г., стр. 3).

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Конвенцията на Съвета на Европа за предотвратяване на тероризма се одобрява от името на Съюза по отношение на въпросите, които попадат в областите на компетентност на Съюза.

Текстът на конвенцията е приложен към настоящото решение.

Член 2

Председателят на Съвета посочва лицето(ата), упълномощено(и) да депозира(т) от името на Съюза документа за одобрение, предвиден в член 23 от конвенцията ⁽¹⁾.

Член 3

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Люксембург на 4 юни 2018 г.

За Съвета
Председател
Ц. ЦАЧЕВА

⁽¹⁾ Датата на влизане в сила на конвенцията за Европейския съюз ще бъде публикувана в Официален вестник от Генералния секретариат на Съвета.

КОНВЕНЦИЯ НА СЪВЕТА НА ЕВРОПА ЗА ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ НА ТЕРОРИЗМА

Варшава, 16 май 2005 г.

ДЪРЖАВИТЕ — ЧЛЕНКИ НА СЪВЕТА НА ЕВРОПА, И ДРУГИТЕ ДЪРЖАВИ И МЕЖДУНАРОДНИ ОРГАНИЗАЦИИ, ПОДПИСАЛИ НАСТОЯЩАТА КОНВЕНЦИЯ,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че целта на Съвета на Европа е постигане на по-голямо единство между неговите членове;

КАТО ПРИЗНАВАТ необходимостта от укрепване на сътрудничеството с другите страни по настоящата конвенция;

КАТО ЖЕЛЯТ да бъдат предприети ефикасни мерки за предотвратяване на тероризма и в частност да се противопоставят на публичната провокация към извършване на терористични престъпления, както и на набирането и обучението с цел тероризъм;

КАТО ОСЪЗНАВАТ огромната тревога, предизвикана от все по-големия брой на терористичните престъпления и растящата терористична заплаха;

КАТО ОСЪЗНАВАТ несигурността, пред която са изправени хората вследствие на тероризма, и в тази връзка потвърждават своята дълбока солидарност с пострадалите от тероризма и с техните семейства;

КАТО ПРИЗНАВАТ, че независимо от техния извършител терористичните престъпления и престъпленията, предвидени в настоящата конвенция, при никакви обстоятелства не могат да бъдат оправдани със съображения от политическо, философско, идеологическо, расово, етническо, религиозно или друго подобно естество и припомнят задължението на всички страни по конвенцията да предотвратяват тези деяния, а ако те не са били предотвратени - да ги преследват и да гарантират наказването им със санкции, съобразени с тяхната тежест;

КАТО ПРИПОМНЯТ потребността от разширяване на борбата против тероризма и потвърждават, че всички мерки, предприемани за предотвратяване или борба с терористичните престъпления, трябва да бъдат съобразени с върховенството на закона и с демократичните ценности, с правата на човека и основните свободи, както и с другите норми на международното право, включително международното хуманитарно право, когато то е приложимо;

КАТО ПРИЗНАВАТ, че настоящата конвенция няма за цел да засегне установените принципи, свързани със свободата на изразяване и свободата на сдружаване;

КАТО ПРИПОМНЯТ, че терористичните актове по своя характер или контекст целят силното сплашване на определено население или неправомерното принуждаване на правителство или международна организация да извършат или да не извършат определено действие, или сериозно да дестабилизируют или да унищожат основните политически, конституционни, икономически или социални структури на страна или на международна организация;

ПОСТИГНАХА СЪГЛАСИЕ ЗА СЛЕДНОТО:

Член 1

Терминология

1. По смисъла на настоящата конвенция „терористично престъпление“ е всяко от престъпленията, които попадат в приложното поле на договор от посочените в приложението, така, както това престъпление е определено в съответния договор.

2. При депозирането на документа си за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване държава или Европейската общност, която не е страна по договор от посочените в приложението, може да декларира, че при прилагането на настоящата конвенция към тази страна съответният договор няма да се смята за включен в приложението. Действието на тази декларация се прекратява с влизането в сила на договора за страната по конвенцията, направила декларацията, която уведомява генералния секретар на Съвета на Европа за това влизане в сила.

Член 2

Цел

Целта на настоящата конвенция е да подобри действията на страните по нея, насочени към предотвратяване на тероризма и неговите отрицателни последици за пълноценното упражняване на правата на човека, по-специално правото на живот, както чрез мерки, които следва да бъдат предприети на национално равнище, така и чрез международно сътрудничество, като се вземат предвид действащите многостранни или двустранни договори или споразумения, приложими между страните по конвенцията.

Член 3

Национална политика за превенция

1. Всяка страна по конвенцията предприема подходящи мерки, особено в областта на обучението на правозащитните и други органи и в областта на образованието, културата, информацията, средствата за осведомяване и изграждането на обществена осведоменост, за предотвратяване на терористичните престъпления и техните отрицателни последици, като същевременно спазва задълженията, свързани с правата на човека и предвидени в Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, в Международния пакт за граждански и политически свободи, и другите задължения по международното право, когато те са приложими към тази страна по конвенцията.
2. Всяка страна по конвенцията предприема необходимите мерки за усъвършенстване и развитие на сътрудничеството между националните органи с оглед предотвратяване на терористични престъпления и техните отрицателни последици, включително чрез:
  - а) обмен на информация;
  - б) подобряване на физическата защита на лица и инфраструктура;
  - в) усъвършенстване на плановете за обучение и координация при кризисна обстановка.
3. Всяка страна по конвенцията утвърждава търпимостта, като насърчава диалога между различните религии и култури и при необходимост привлича неправителствени организации и други участници в гражданското общество с цел предотвратяване на напрежението, което би могло да допринесе за извършване на терористични престъпления.
4. Всяка страна по конвенцията полага усилия да повиши обществената осведоменост за съществуването, причините и тежкия характер на терористичните престъпления и на престъпленията, предвидени в настоящата конвенция, и за заплахата, която те създават, и обмисля стимулирането на обществеността да оказва на нейните компетентни органи конкретна фактическа помощ, която може да допринесе за предотвратяване на терористичните престъпления и на престъпленията, предвидени в настоящата конвенция.

Член 4

Международно сътрудничество в областта на превенцията

Когато е необходимо и като надлежно се вземат предвид техните възможности, страните по конвенцията си оказват съдействие и помощ с цел укрепване на техния капацитет за предотвратяване извършването на терористични престъпления, включително чрез обмен на информация и успешна практика, както и чрез обучение и други форми на съвместна дейност с превантивен характер.

Член 5

Публична провокация към извършване на терористично престъпление

1. По смисъла на настоящата конвенция „публична провокация към извършване на терористично престъпление“ е разпространението или предоставянето по друг начин на разположение на обществеността на послание с цел подбуждане към извършването на терористично престъпление, когато това поведение, независимо дали пряко призовава към терористични престъпления, създава опасност за извършването на едно или повече такива престъпления.
2. Всяка страна по конвенцията предприема необходимите мерки за обявяването за престъпление по нейното вътрешно право на публичната провокация към извършване на терористично престъпление, определена в параграф 1, когато тя е извършена неправомерно и умишлено.

Член 6

Набиране с цел тероризъм

1. По смисъла на настоящата конвенция „набиране с цел тероризъм“ е склоняването на друго да извърши или да участва в извършването на терористично престъпление или да се присъедини към сдружение или група с цел да се допринесе за извършването на едно или повече терористични престъпления от сдружението или от групата.
2. Всяка страна по конвенцията предприема необходимите мерки за обявяването за престъпление по нейното вътрешно право на набирането с цел тероризъм, определено в параграф 1, когато то е извършено неправомерно и умишлено.

Член 7

Обучение с цел тероризъм

1. По смисъла на настоящата конвенция „обучение с цел тероризъм“ е предаването на познания за направата или използването на взривни вещества, огнестрелни или други оръжия или отровни или опасни вещества или за други специфични методи или способности с цел да бъде извършено или да се допринесе за извършването на терористично престъпление със съзнанието, че предоставените познания са предназначени да послужат за тази цел.
2. Всяка страна по конвенцията предприема необходимите мерки за обявяването за престъпление по нейното вътрешно право на обучението с цел тероризъм, определено в параграф 1, когато то е извършено неправомерно и умишлено.

Член 8

Липса на връзка с извършването на терористично престъпление

За да съставлява едно деяние престъпление от посочените в членове 5—7, не е необходимо терористичното престъпление да е било действително извършено.

Член 9

Други престъпления

1. Всяка страна по конвенцията предприема необходимите мерки за обявяването за престъпление по нейното вътрешно право на:
  - а) съучастието в престъпление от посочените в членове 5—7 от настоящата конвенция;
  - б) организирането или ръководенето на други лица за извършване на престъпление от посочените в членове 5—7 от настоящата конвенция;
  - в) допринасяне за извършването на едно или повече престъпления от посочените в членове 5—7 от настоящата конвенция от страна на група лица, които действат задружно; този принос трябва да бъде умишлен и:
    - i) да цели да се подпомогне престъпната дейност или постигането на престъпната цел на групата, когато тази дейност или цел е свързана с извършването на престъпление от посочените в членове 5—7 от настоящата конвенция; или
    - ii) да бъде даден със съзнание за намерението на групата да извърши престъпление от посочените в членове 5—7 от настоящата конвенция.
2. Всяка страна по конвенцията предприема и необходимите мерки за възвеждане в престъпление във и съобразно нейното вътрешно право на опита за извършване на престъпление от посочените в членове 6—7 от настоящата конвенция.

Член 10

Отговорност на юридическите лица

1. Всяка страна по конвенцията предприема необходимите мерки в съответствие с нейните правни принципи за установяване на отговорност на юридическите лица, които са участвали в престъпления от посочените в членове 5—7 и член 9 от настоящата конвенция.
2. Като се спазват правните принципи на страна по конвенцията, отговорността на юридическите лица може да бъде наказателна, гражданска или административна.
3. Тази отговорност не засяга наказателната отговорност на физическите лица, извършили престъпленията.

Член 11

Санкции и мерки

1. Всяка страна по конвенцията предприема необходимите мерки с цел престъпленията, посочени в членове 5—7 и член 9 от настоящата конвенция, да бъдат наказуеми с ефективни, съразмерни и възпиращи санкции.

2. Доколкото това се допуска от вътрешното право, предходни влезли в сила присъди, произнесени в други държави за престъпления от посочените в настоящата конвенция, могат да бъдат взети предвид при определяне на наказанието в съответствие с вътрешното право.

3. Всяка страна по конвенцията прави необходимото с цел юридическите лица, чиято отговорност се ангажира съобразно член 10, да понесат ефективни, съразмерни и възпиращи санкции с наказателноправен или друг характер, включително парични санкции.

Член 12

Условия и гаранции

1. Всяка страна по конвенцията прави необходимото с цел обявяването за престъпления и наказването на деянията, визирани в членове 5—7 и член 9 от настоящата конвенция, да се извършват при спазване на задълженията на тази държава, свързани с правата на човека, по-специално свободата на изразяване, свободата на сдружаване и свободата на религията, и предвидени в Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, в Международния пакт за граждански и политически права, и другите задължения по международното право, когато те са приложими към тази страна по конвенцията.

2. Обявяването за престъпления и наказването на деянията, визирани в членове 5—7 и член 9 от настоящата конвенция, следва да бъдат подчинени и на принципа на пропорционалност, като се съблюдават преследваните правомерни цели и необходимостта от тях в едно демократично общество, и следва да изключват всяка форма на произвол или на дискриминационно или расистко отношение.

Член 13

Защита, обезщетение и помощ за пострадалите от тероризма

Всяка страна по конвенцията предприема необходимите мерки за защита и подпомагане на пострадалите от тероризъм, извършен на нейна територия. В съответствие с приложимите национални режими и при спазване на вътрешното право тези мерки могат да включват финансова помощ и обезщетение за пострадалите от тероризъм и техните близки роднини.

Член 14

Юрисдикция

1. Всяка страна по конвенцията предприема необходимите мерки да установи своята юрисдикция по отношение на престъпленията, посочени в настоящата конвенция:

- а) когато престъплението е извършено на нейна територия;
- б) когато престъплението е извършено на борда на кораб, плаващ под флага на тази страна по конвенцията, или на борда на въздухоплавателно средство, регистрирано по закона на тази страна по конвенцията;
- в) когато престъплението е извършено от гражданин на тази страна по конвенцията.

2. Всяка страна по конвенцията може също да установи своята юрисдикция по отношение на престъпленията, посочени в настоящата конвенция:

- а) когато престъплението е имало за цел или резултат извършването на престъпление, посочено в член 1 от настоящата конвенция, на територията на тази страна по конвенцията или против неин гражданин;
- б) когато престъплението е имало за цел или резултат извършването на престъпление, посочено в член 1 от настоящата конвенция, против държава или държавни помещения на тази страна по конвенцията в чужбина, включително нейни дипломатически или консулски помещения;
- в) когато престъплението е имало за цел или резултат извършването на престъпление, посочено в член 1 от настоящата конвенция, при опит тази страна по конвенцията да бъде принудена да извърши или да не извърши определено действие;
- г) когато престъплението е извършено от лице без гражданство, чието обичайно местоживее е на нейна територия;
- д) когато престъплението е извършено на борда на въздухоплавателно средство, което се експлоатира от правителството на тази страна по конвенцията.

3. Всяка страна по конвенцията предприема необходимите мерки да установи своята юрисдикция по отношение на престъпленията, посочени в настоящата конвенция, когато заподозреният деец се намира на нейна територия и тя не го екстрадира в страна по конвенцията, чиято компетентност да извърши наказателно преследване произтича от правило за юрисдикция, което съществува и в правото на замолената страна по конвенцията.
4. Настоящата конвенция не изключва наказателната юрисдикция, упражнявана в съответствие с националното право.
5. Когато повече от една страна по конвенцията иска да упражни юрисдикция по отношение на престъпление от посочените в настоящата конвенция, заинтересованите страни, ако е възможно, провеждат консултации, за да определят онази от тях, която има най-подходяща юрисдикция за наказателното преследване.

Член 15

Задължение за разследване

1. Когато получи информация, че лице, което е извършило или е заподозряно в извършването на престъпление, посочено в настоящата конвенция, може да се намира на нейна територия, съответната страна по конвенцията предприема необходимите мерки според вътрешното си право за разследване на фактите, които се съдържат в информацията.
2. Когато прецени, че обстоятелствата налагат това, страната по конвенцията, на чиято територия се намира извършителят или вероятният извършител на престъплението, предприема подходящи мерки според вътрешното си право, за да осигури присъствието на това лице за целите на наказателното преследване или екстрадицията.
3. Всяко лице, по отношение на което се предприемат мерките по параграф 2, има право:
  - а) да се свърже незабавно с най-близкия компетентен представител на държавата, на която е гражданин или която на друго основание има право да защити правата му, а ако лицето няма гражданство - на държавата, на чиято територия се намира обичайното му местоживееене;
  - б) да бъде посетено от представител на тази държава;
  - в) да бъде уведомено за неговите права по букви а) и б).
4. Правата, предвидени в параграф 3, се упражняват в съответствие със законите и подзаконовите актове на страната по конвенцията, на чиято територия се намира извършителят или вероятният извършител на престъплението, като посочените закони или подзаконови актове трябва да дават възможност за пълно постигане на целите, с оглед на които са предоставени правата по параграф 3.
5. Разпоредбите на параграфи 3 и 4 не засягат правото на всяка страна по конвенцията, която може да иска да упражни юрисдикция съобразно член 14, параграф 1, буква в) и параграф 2, буква г), да покани Международния комитет на Червения кръст да се свърже с вероятния извършител и да го посети.

Член 16

Неприложимост на конвенцията

Настоящата конвенция не се прилага, когато някое от престъпленията по членове 5—7 и член 9 е извършено в пределите на една държава, вероятният извършител е гражданин на тази държава и се намира на нейна територия и никоя друга държава няма основание да упражни юрисдикция в съответствие с член 14, параграфи 1 или 2 от настоящата конвенция, като разпоредбите на член 17 и членове 20—22 от конвенцията се прилагат в тези случаи.

Член 17

Международно сътрудничество по наказателноправни въпроси

1. Страните по конвенцията си предоставят възможно най-голяма помощ във връзка с всяко разследване, наказателно производство или производство за екстрадиция за престъпление от посочените в членове 5—7 и член 9 от настоящата конвенция, включително съдействие при събирането на доказателства, които са на тяхно разположение и са необходими за целите на производството.
2. Страните по конвенцията изпълняват задълженията си по параграф 1 в съответствие с всеки действащ договор или друго споразумение за взаимна правна помощ между тях. При липсата на такъв договор или споразумение страните по настоящата конвенция си предоставят помощ в съответствие със своето вътрешно право.

3. Страните по конвенцията си сътрудничат във възможно най-пълна степен съобразно относимото право, договори, споразумения и договорености на замолената страна по конвенцията при разследването на престъпления или при наказателните производства относно престъпления, за които в молещата страна по конвенцията може да бъде ангажирана отговорността на юридическо лице съобразно член 10 от настоящата конвенция.

4. Всяка страна по конвенцията може да обмисли създаването на допълнителни механизми за обмен с други страни по конвенцията на информация или доказателства, необходими за установяването на наказателна, гражданска или административна отговорност съобразно член 10.

Член 18

Екстрадиция или наказателно преследване

1. В случаите, когато има юрисдикция в съответствие с член 14 и не екстрадира това лице, страната по конвенцията, на чиято територия се намира вероятният извършител, е длъжна без никакво изключение и независимо от това, дали престъплението е било извършено на нейна територия, без неоснователно забавяне да предаде случая по ред, предвиден в законодателството на тази страна по конвенцията, на своите компетентни органи за целите на наказателното преследване. Тези органи вземат своето решение по същия начин, както при всяко друго тежко престъпление, в съответствие с правото на тази страна по конвенцията.

2. Когато съобразно своето вътрешно право страна по конвенцията може да екстрадира или да предаде по друг начин свой гражданин само при условие че лицето ще ѝ бъде върнато за изтърпяване на наказанието, определено в съдебния процес или в производството, за което е била поискана екстрадиция или предаване, и тази страна по конвенцията и страната, която иска екстрадицията на лицето, се съгласят с тази възможност и с други условия, които намерят за уместни, екстрадицията или предаването при такова условие са достатъчни за изпълнение на задължението по параграф 1.

Член 19

Екстрадиция

1. Престъпленията, посочени в членове 5—7 и член 9 от настоящата конвенция, се смятат за включени по право като основания за екстрадиция във всеки договор за екстрадиция, сключен между страни по настоящата конвенция преди нейното влизане в сила. Страните по конвенцията се задължават да включат тези престъпления като престъпления, съставляващи основание за екстрадиция, във всеки договор за екстрадиция, сключен между тях впоследствие.

2. Когато страна по конвенцията, която обуславя екстрадицията от съществуването на договор, получи искане за екстрадиция от друга страна по конвенцията, с която тя няма договор за екстрадиция, замолената страна по конвенцията може да реши да приеме настоящата конвенция като правно основание за екстрадиция по отношение на престъпленията, посочени в членове 5—7 и член 9 от нея. Към екстрадицията се прилагат другите условия, предвидени от правото на замолената страна по конвенцията.

3. Страните по конвенцията, които не обуславят екстрадицията от съществуването на договор, признават престъпленията, посочени в членове 5—7 и член 9 от настоящата конвенция, като основания за екстрадиция в отношенията помежду си, като се спазват условията, предвидени от правото на замолената страна по конвенцията.

4. При необходимост за целите на екстрадицията между страни по настоящата конвенция престъпленията, посочени в членове 5—7 и член 9 от нея, се третираат като извършени не само на мястото на извършване на престъплението, но и на територията на страните по конвенцията, които са установили своята юрисдикция в съответствие с член 14.

5. Що се отнася до престъпленията, посочени в членове 5—7 и член 9 от настоящата конвенция, разпоредбите на всички договори и споразумения за екстрадиция, сключени между страни по нея, се смятат за изменени в отношенията между страните, доколкото са несъвместими с настоящата конвенция.

Член 20

Недопустимост на клаузата за изключване на политическите престъпления

1. Никое престъпление от посочените в членове 5—7 и член 9 от настоящата конвенция няма да бъде смятано за политическо престъпление, за престъпление, свързано с политическо престъпление, или за престъпление с политически подбуди за целите на екстрадицията или взаимната правна помощ. Съответно искане за екстрадиция или за взаимна правна помощ, което се основава на такова престъпление, не може да бъде отказано на единственото основание, че искането се отнася за политическо престъпление, за престъпление, свързано с политическо престъпление, или за престъпление с политически подбуди.

2. Без да се засяга прилагането на членове 19—23 от Виенската конвенция за правото на договорите от 23 май 1969 г. към останалите разпоредби на настоящата конвенция, всяка държава или Европейската общност може при подписването или при депозирането на документа си за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване към конвенцията да заяви, че си запазва правото да не прилага параграф 1 от настоящия член, що се отнася до екстрадицията за престъпление, предвидено в настоящата конвенция. Страната по конвенцията се задължава да прилага тази резерва индивидуално във всеки отделен случай чрез надлежно мотивирано решение.
3. Всяка страна по конвенцията може да оттегли изцяло или частично резерва, която е направила съобразно параграф 2, чрез декларация, която се отправя до генералния секретар на Съвета на Европа и поражда действие от датата на получаването ѝ.
4. Страна по конвенцията, която е направила резерва съобразно параграф 2 от настоящия член, не може да иска прилагане на параграф 1 от настоящия член от никоя друга страна по конвенцията; ако обаче резервата ѝ е частична или под условие, тя може да иска прилагане на настоящия член, доколкото сама го е приела.
5. Резервата има срок на действие три години от датата на влизане в сила на настоящата конвенция по отношение на съответната страна по конвенцията. Тази резерва може да бъде подновявана за срокове със същата продължителност.
6. Дванадесет месеца преди изтичането на срока на действие на резервата генералният секретар на Съвета на Европа уведомява съответната страна по конвенцията за изтичането му. Не по-късно от три месеца преди изтичането на срока страната по конвенцията уведомява генералния секретар на Съвета на Европа дали запазва, изменя или оттегля своята резерва. Когато страната по конвенцията уведоми генералния секретар на Съвета на Европа, че запазва резервата, тя предоставя обяснение за основанията, които оправдават запазването ѝ. При липса на уведомление от съответната страна по конвенцията генералният секретар на Съвета на Европа информира тази страна, че нейната резерва се смята за продължена автоматично за срок от шест месеца. Ако до изтичането на този срок съответната страна по конвенцията не уведоми, че е взела решение да запази или да измени резервата, последната отпада с изтичането на срока.
7. Когато страна по конвенцията не екстрадира лица в изпълнение на тази резерва, след като е получила искане за екстрадиция от друга страна по конвенцията, тя без никакво изключение и без неоснователно забавяне предава случая на своите компетентни органи с цел наказателно преследване, освен ако молещата страна по конвенцията и замолената страна се споразумеят за друго. Компетентните органи вземат своето решение за целите на наказателното преследване в замолената страна по конвенцията по същия начин, както при всяко тежко престъпление, в съответствие с правото на тази страна. Замолената страна по конвенцията съобщава без неоснователно забавяне крайния изход от производството на молещата страна по конвенцията и на генералния секретар на Съвета на Европа, който изпраща информацията на Консултативния форум на страните по конвенцията, предвиден в член 30.
8. Решението за отхвърляне на искането за екстрадиция на основание тази резерва се изпраща незабавно на молещата страна по конвенцията. Ако в разумен срок в замолената страна по конвенцията не бъде постановено съдебно решение по същество съобразно параграф 7, молещата страна по конвенцията може да съобщи този факт на генералния секретар на Съвета на Европа, който отнася въпроса до Консултативния форум на страните по конвенцията, предвиден в член 30. Този Консултативен форум разглежда въпроса и дава становище за съответствието на отказа с конвенцията, което представя на Комитета на министрите за приемане на декларация по този въпрос. При изпълнението на функциите си по тази точка Комитетът на министрите заседава в състав, ограничен до държавите — страни по конвенцията.

Член 21

Клауза относно дискриминацията

1. Никоя разпоредба на настоящата конвенция не трябва да се тълкува като вменияваща задължение за извършване на екстрадиция или за оказване на взаимна правна помощ, ако замолената страна по конвенцията има основателни причини да приеме, че искането за екстрадиция за престъпления от посочените в членове 5—7 и член 9 или за взаимна правна помощ по отношение на такива престъпления е било направено с цел наказателно преследване или наказване на едно лице заради неговата раса, религия, националност, етнически произход или политическо мнение или че изпълнението на искането би утежило положението на това лице по някоя от посочените причини.
2. Никоя разпоредба на настоящата конвенция не трябва да се тълкува като вменияваща задължение за извършване на екстрадиция, ако съществува риск лицето, посочено в искането за екстрадиция, да бъде подложено на изтезания или на нечовешко или унижително отнасяне или наказания.
3. Никоя разпоредба на настоящата конвенция не трябва да се тълкува като вменияваща задължение за екстрадиция, ако на лицето, екстрадицията на което се иска, може да бъде наложено смъртно наказание, а ако правото на замолената страна по конвенцията не предвижда доживотен затвор — доживотен затвор без възможност за помилване, освен ако според приложимите договори за екстрадиция замолената страна по конвенцията е длъжна да екстрадира, когато молещата страна по конвенцията даде гаранции, които замолената страна смята за достатъчни, че няма да бъде наложено смъртно наказание или ако такова бъде наложено, то няма да бъде изпълнено, или на съответното лице няма да бъде наложено наказание доживотен затвор без възможност за помилване.

Член 22

Предаване на информация без поискване

1. Без това да засяга техните собствени разследвания или производства, компетентните органи на страна по конвенцията могат без предварително искане да изпратят на компетентните органи на друга страна по конвенцията информация, получена в рамките на тяхното собствено разследване, когато считат, че съобщаването на тази информация би помогнало на страната по конвенцията, която получава информацията, да започне или да извърши разследване или производство, или може да доведе до отправяне на искане от тази страна съгласно конвенцията.
2. Страната по конвенцията, която предоставя информацията, може съобразно националното си право да постави условия за ползването на тази информация от страната по конвенцията, която получава информацията.
3. Тези условия са задължителни за страната по конвенцията, която получава информацията.
4. Независимо от това всяка страна по конвенцията може по всяко време чрез декларация, отправена до генералния секретар на Съвета на Европа, да заяви, че си запазва правото да не бъде обвързана от условията, поставени от страна по конвенцията, която предоставя информацията по параграф 2 по-горе, освен ако получи предизвестие за характера на информацията, която ще бъде предоставена, и се съгласи с нейното предаване.

Член 23

Подписване и влизане в сила

1. Настоящата конвенция е открита за подписване от държавите — членки на Съвета на Европа, от Европейската общност и от държавите, които не са членове на Съвета на Европа, но са участвали в нейното изготвяне.
2. Настоящата конвенция подлежи на ратификация, приемане или одобрение. Документите за ратификация, приемане или одобрение се депозират при генералния секретар на Съвета на Европа.
3. Настоящата конвенция влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на тримесечен срок от датата, на която шест подписали страни, от които най-малко четири държави — членки на Съвета на Европа, са изразили съгласието си да се обвържат от конвенцията съгласно разпоредбите на параграф 2.
4. По отношение на всяка подписала страна, която изрази впоследствие съгласие да бъде обвързана от конвенцията, последната влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на тримесечен срок от датата, на която е изразено нейното съгласие да бъде обвързана от конвенцията съгласно разпоредбите на параграф 2.

Член 24

Присъединяване към конвенцията

1. След влизането в сила на настоящата конвенция Комитетът на министрите на Съвета на Европа, след като се консултира със страните по конвенцията и получи единодушното им съгласие, може да покани всяка държава, която не е член на Съвета на Европа и не е участвала в изготвянето на конвенцията, да се присъедини към нея. Решението се приема с мнозинството, предвидено в член 20, буква г) от Статута на Съвета на Европа, и с единодушие на представителите на страните по конвенцията, които имат право да заседават в Комитета на министрите.
2. По отношение на всяка държава, която се присъединява към конвенцията съгласно параграф 1 по-горе, конвенцията влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на тримесечен срок от датата на депозиране на документа за присъединяване при генералния секретар на Съвета на Европа.

Член 25

Териториално прилагане

1. Всяка държава или Европейската общност може при подписването или при депозирането на документа си за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване да посочи територията или териториите, на които ще се прилага настоящата конвенция.

2. На всяка по-късна дата всяка страна по конвенцията може чрез декларация, отправена до генералния секретар на Съвета на Европа, да разпростре прилагането на настоящата конвенция към всяка друга територия, посочена в декларацията. Конвенцията влиза в сила за тази територия на първия ден от месеца, следващ изтичането на тримесечен срок от датата, на която генералният секретар на Съвета на Европа е получил декларацията.

3. Всяка декларация, подадена съгласно предходните две точки, може да бъде оттеглена по отношение на всяка посочена в нея територия чрез уведомление, отправено до генералния секретар на Съвета на Европа. Оттеглянето влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на тримесечен срок от датата, на която генералният секретар на Съвета на Европа е получил уведомлението.

Член 26

Действие на конвенцията

1. Настоящата конвенция допълва приложимите многостранни или двустранни договори или споразумения между страните по нея, включително разпоредбите на следните договори на Съвета на Европа:

- Европейска конвенция за екстрадиция, открита за подписване в Париж на 13 декември 1957 г. (ETS № 24);
- Европейска конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси, открита за подписване в Страсбург на 20 април 1959 г. (ETS № 30);
- Европейска конвенция за борба с тероризма, открита за подписване в Страсбург на 27 януари 1977 г. (ETS № 90);
- Допълнителен протокол към Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси, открит за подписване в Страсбург на 17 март 1978 г. (ETS № 99);
- Втори допълнителен протокол към Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси, открит за подписване в Страсбург на 8 ноември 2001 г. (ETS № 182);
- Протокол за изменение и допълнение на Европейската конвенция за борба с тероризма, открит за подписване в Страсбург на 15 май 2003 г. (ETS № 190).

2. Ако две или повече страни по конвенцията вече са сключили споразумение или договор по въпросите, уредени в настоящата конвенция, или по друг начин са уредили отношенията си по тези въпроси или направят това в бъдеще, те имат право да прилагат това споразумение или договор или съответно да уредят тези отношения. Когато обаче страни по настоящата конвенция уредят отношенията си по въпросите, предмет на конвенцията, по-различно от предвиденото в нея, те правят това по начин, който не противоречи на целите и принципите на конвенцията.

3. Страните по конвенцията, които са членове на Европейския съюз, прилагат в отношенията помежду си правилата на Общността и на Европейския съюз, доколкото съществуват правила на Общността или на Европейския съюз, които уреждат съответния въпрос и са приложими към конкретния случай, без това да засяга предмета и целта на настоящата конвенция, както и пълното ѝ прилагане в отношенията с другите страни по нея.

4. Никака разпоредба на настоящата конвенция не засяга други права, задължения и отговорности на някоя страна по нея и на физическите лица, които произтичат от международното право, включително международното хуманитарно право.

5. Действията на въоръжените сили във време на въоръжен конфликт според смисъла на тези термини в международното хуманитарно право, които се регулират от този клон на правото, не се регулират от настоящата конвенция и действията, извършвани от въоръжените сили на страна по конвенцията в изпълнение на техните служебни задължения, не се регулират от настоящата конвенция, доколкото са уредени от други норми на международното право.

Член 27

Изменяне и допълване на конвенцията

1. Изменения и допълнения на настоящата конвенция могат да бъдат предлагани от всяка страна по нея, от Комитета на министрите на Съвета на Европа или от Консултативния форум на страните по конвенцията.

2. Генералният секретар на Съвета на Европа съобщава всяко предложение за изменение или допълнение на страните по конвенцията.

3. Наред с това всяко изменение или допълнение, предложено от страна по конвенцията или от Комитета на министрите, се съобщава на Консултативния форум на страните по конвенцията, който представя на Комитета на министрите своето становище по предложеното изменение или допълнение.
4. Комитетът на министрите разглежда предложеното изменение или допълнение и всяко становище, представено от Консултативния форум на страните по конвенцията, и може да одобри изменението или допълнението.
5. Текстът на всяко изменение или допълнение, одобрено от Комитета на министрите в съответствие с параграф 4, се изпраща на страните по конвенцията за приемане.
6. Всяко изменение или допълнение, одобрено в съответствие с параграф 4, влиза в сила на тридесетия ден от датата, на която всички страни по конвенцията са уведомили генералния секретар, че го приемат.

Член 28

Преразглеждане на приложението

1. Всяка страна по конвенцията или Комитетът на министрите може да предлага изменения и допълнения с цел осъвременяване на списъка на договори в приложението. Така предложените изменения или допълнения засягат само универсалните договори, които са сключени в системата на Организацията на обединените нации, отнасят се конкретно за международния тероризъм и са влезли в сила. Генералният секретар на Съвета на Европа ги съобщава на държавите — страни по конвенцията.
2. След като се консултира със страните по конвенцията, които не са членове на Съвета на Европа, Комитетът на министрите може да приеме предложено изменение или допълнение с мнозинството, предвидено в член 20, буква г) от Статута на Съвета на Европа. Изменението или допълнението влиза в сила след изтичането на едногодишен срок от деня, в който е било изпратено на страните по конвенцията. През този период всяка страна по конвенцията може да уведоми генералния секретар на Съвета на Европа за всяко възражение срещу влизането в сила на изменението или допълнението по отношение на тази страна.
3. Ако една трета от страните по конвенцията уведомят генералния секретар на Съвета на Европа за възражение против влизането в сила на изменението или допълнението, то не влиза в сила.
4. Ако по-малко от една трета от страните по конвенцията уведомят за възражение, изменението или допълнението влиза в сила за онези страни по конвенцията, които не са уведомили за възражение.
5. Когато изменение или допълнение е влязло в сила съгласно параграф 2 и страна по конвенцията е уведомила за възражение против него, това изменение или допълнение влиза в сила по отношение на съответната страна по конвенцията на първия ден от месеца, следващ датата, на която тя е уведомила генералния секретар на Съвета на Европа, че приема изменението или допълнението.

Член 29

Разрешаване на спорове

При спор между страни по конвенцията във връзка с нейното тълкуване или прилагане те се стремят да разрешат спора чрез преговори или чрез други мирни средства по техен избор, включително отнасяне на спора до арбитражен съд, чиито решения ще бъдат задължителни за страните по спора, или до Международния съд, по взаимно съгласие на засегнатите страни по конвенцията.

Член 30

Консултативен форум на страните по конвенцията

1. Страните по конвенцията периодично провеждат консултации с цел:
  - а) отправяне на предложения за улесняване и подобряване на ефективното използване и изпълнение на настоящата конвенция, включително установяване на всички проблеми, както и на последиците на всяка декларация, направена съгласно настоящата конвенция;
  - б) формулиране на становище за съответствието на отказ за извършване на екстрадиция, отнесен до форума съобразно член 20, параграф 8;
  - в) отправяне на предложения за изменение или допълване на настоящата конвенция съобразно член 27;

- г) формулиране на становище на форума по всяко предложение за изменение или допълване на настоящата конвенция, което е отнесено до форума съобразно член 27, параграф 3;
  - д) изразяване на становище по всеки въпрос, свързан с прилагането на настоящата конвенция, и улесняване на обмена на информация за важни тенденции и постижения в областта на правото, политиката или технологиите.
2. Консултативният форум на страните по конвенцията се свиква от генералния секретар на Съвета на Европа, когато той намери за необходимо, и винаги когато мнозинство от страните по конвенцията или Комитетът на министрите поискат свикването му.
3. Секретариатът на Съвета на Европа подпомага държавите — страни по конвенцията, при изпълнението на функциите им по настоящия член.

Член 31

Денонсиране

1. Всяка страна по конвенцията може по всяко време да денонсира настоящата конвенция чрез уведомление, отправено до генералния секретар на Съвета на Европа.
2. Денонсирането влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на тримесечен срок от датата, на която генералният секретар на Съвета на Европа е получил уведомлението.

Член 32

Уведомления

Генералният секретар на Съвета на Европа уведомява държавите — членки на Съвета на Европа, Европейската общност, държавите, които не са членове на Съвета на Европа, но са участвали в изготвянето на настоящата конвенция, както и всяка държава, която се е присъединила или е била поканена да се присъедини към конвенцията, за:

- а) всяко подписване;
- б) депозирането на всеки документ за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване;
- в) всяка дата на влизане в сила на настоящата конвенция в съответствие с член 23;
- г) всяка декларация, подадена съобразно член 1, член 22, параграф 4 и член 25;
- д) всеки друг акт, уведомление или съобщение, свързани с настоящата конвенция.

В УВЕРЕНИЕ НА ГОРНОТО ДОЛУПОДПИСАНИТЕ, надлежно упълномощени за тази цел, подписаха настоящата конвенция.

Изготвена във Варшава, на шестнадесетия ден от месец май 2005 г. на английски и френски език, като двата текста имат еднаква сила, в единствен екземпляр, който се депозира в архивите на Съвета на Европа. Генералният секретар на Съвета на Европа предава заверени копия на всяка държава — членка на Съвета на Европа, на Европейската общност, на държавите, които не са членове на Съвета на Европа, но са участвали в изготвянето на настоящата конвенция, и на всяка държава, поканена да се присъедини към нея.

Приложение

1. Конвенция за борба с незаконното завладяване на самолети, подписана в Хага на 16 декември 1970 г.
2. Конвенция за преследване на незаконните актове, насочени против безопасността на гражданската авиация, сключена в Монреал на 23 септември 1971 г.
3. Конвенция за предотвратяване и наказание на престъпленията против лица, ползващи се с международна защита, в това число и дипломатическите агенти, приета в Ню Йорк на 14 декември 1973 г.
4. Международна конвенция за борба срещу вземането на заложници, приета в Ню Йорк на 17 декември 1979 г.
5. Конвенция за физическа защита на ядрения материал, приета във Виена на 3 март 1980 г.
6. Протокол за борба с незаконните актове на насилие в летищата, обслужващи международната гражданска авиация, приет в Монреал на 24 февруари 1988 г.
7. Конвенция за преследване на незаконните действия, насочени срещу сигурността на морското корабоплаване, приета в Рим на 10 март 1988 г.
8. Протокол за преследване на незаконните действия, насочени срещу сигурността на неподвижни платформи, разположени върху континенталния шелф, приет в Рим на 10 март 1988 г.
9. Международна конвенция за борба с бомбения тероризъм, приета в Ню Йорк на 15 декември 1997 г.
10. Международна конвенция за борба срещу финансирането на тероризма, приета в Ню Йорк на 9 декември 1999 г.
11. Международна конвенция за предотвратяването на актове на ядрен тероризъм, приета в Ню Йорк на 13 април 2005 г. ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Изменение на приложението, прието от заместник министрите на тяхното 1034-то заседание (11 септември 2008 г., точка 10.1) и влязло в сила на 13 септември 2009 г. съгласно член 28 от конвенцията.

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2018/890 НА СЪВЕТА**от 4 юни 2018 година****за сключване, от името на Европейския съюз, на Допълнителния протокол към Конвенцията на Съвета на Европа за предотвратяване на тероризма**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 83, параграф 1 във връзка с член 218, параграф 6, буква а) от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид одобрението на Европейския парламент ⁽¹⁾,

като има предвид, че:

- (1) В съответствие с Решение (ЕС) 2015/1914 на Съвета ⁽²⁾ Допълнителният протокол към Конвенцията на Съвета на Европа за предотвратяване на тероризма ⁽³⁾ (наричан по-долу „Допълнителният протокол“) беше подписан на 22 октомври 2015 г. при условие за сключването му.
- (2) Член 10 от Допълнителния протокол предвижда, че той е открит за одобрение от Съюза.
- (3) С Директива (ЕС) 2017/541 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾ бяха установени общи правила на Съюза за борба с тероризма. Съответно Съюзът вече е приел мерки в различни области, обхванати от Допълнителния протокол.
- (4) Ето защо Допълнителният протокол следва да бъде одобрен от името на Съюза по отношение на въпросите, които попадат в областите на компетентност на Съюза, доколкото Допълнителният протокол може да засегне тези общи правила или да промени обхвата им. Държавите членки запазват своята компетентност, доколкото Допълнителният протокол не засяга общи правила и не променя обхвата им.
- (5) В Допълнителния протокол се изисква всяка страна да определи звено за контакт за целите на обмена на информация за лица, които пътуват в чужбина с цел тероризъм. Европол следва да бъде определен за звено за контакт за Съюза. Могат да бъдат определени и звена за контакт за държавите членки.
- (6) Ирландия е обвързана от Рамково решение 2002/475/ПВР на Съвета ⁽⁵⁾ и следователно участва в приемането на настоящото решение.
- (7) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, и без да се засяга член 4 от посочения протокол, Обединеното кралство не участва в приемането на настоящото решение и не е обвързано от него, нито от неговото прилагане.
- (8) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящото решение и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Допълнителният протокол към Конвенцията на Съвета на Европа за предотвратяване на тероризма се одобрява от името на Съюза по отношение на въпросите, които попадат в областите на компетентност на Съюза.

Текстът на Допълнителния протокол е приложен към настоящото решение.

⁽¹⁾ Одобрение от 18 април 2018 г. (все още непубликувано в Официален вестник).⁽²⁾ Решение (ЕС) 2015/1914 на Съвета от 18 септември 2015 г. за подписване от името на Европейския съюз на Допълнителния протокол към Конвенцията на Съвета на Европа за предотвратяване на тероризма (СЕТS № 196) (ОВ L 280, 24.10.2015 г., стр. 24).⁽³⁾ СЕТS № 217.⁽⁴⁾ Директива (ЕС) 2017/541 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 г. относно борбата с тероризма и за замяна на Рамково решение 2002/475/ПВР на Съвета, и за изменение на Решение 2005/671/ПВР на Съвета (ОВ L 88, 31.3.2017 г., стр. 6).⁽⁵⁾ Рамково решение 2002/475/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно борбата срещу тероризма (ОВ L 164, 22.6.2002 г., стр. 3).

Член 2

Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на правоприлагането (Европол) се определя за звено за контакт за Съюза съгласно член 7 от Допълнителния протокол и в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/794 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.

Член 3

Председателят на Съвета посочва лицето(ата), упълномощено(и) да депозираща(т) от името на Съюза документа за одобрение, предвиден в член 10 от Допълнителния протокол ⁽²⁾.

Член 4

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Люксембург на 4 юни 2018 година.

За Съвета
Председател
Ц. ЦАЧЕВА

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2016/794 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на правоприлагането (Европол) и за замяна и отмяна на решения 2009/371/ПВР, 2009/934/ПВР, 2009/935/ПВР, 2009/936/ПВР и 2009/968/ПВР на Съвета (ОВ L 135, 24.5.2016 г., стр. 53).

⁽²⁾ Датата на влизане в сила на Допълнителния протокол за Европейския съюз ще бъде публикувана в Официален вестник от Генералния секретариат на Съвета.

ДОПЪЛНИТЕЛЕН ПРОТОКОЛ КЪМ КОНВЕНЦИЯТА НА СЪВЕТА НА ЕВРОПА ЗА ПРЕДОТВРЯВАНЕ НА
ТЕРОРИЗМА

Рига, 22 октомври 2015 г.

ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ НА СЪВЕТА НА ЕВРОПА И ДРУГИТЕ СТРАНИ ПО КОНВЕНЦИЯТА НА СЪВЕТА НА ЕВРОПА ЗА ПРЕДОТВРЯВАНЕ НА ТЕРОРИЗМА (СЕТS № 196), подписали настоящия протокол,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че целта на Съвета на Европа е постигане на по-голямо единство между неговите членове;

КАТО ЖЕЛАЯТ да засилят усилията за предотвратяване и противодействие на тероризма във всички негови форми, както в Европа, така и в световен мащаб, като същевременно се зачитат правата на човека и принципите на правовата държава;

КАТО ПРИПОМНЯТ правата на човека и основните свободи, установени по-специално в Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (ETS № 5) и протоколите към нея, както и в Международния пакт за граждански и политически права;

КАТО ИЗРАЗЯВАТ своята дълбока загриженост във връзка със заплахата, която представляват лица, пътуващи в чужбина с цел извършване на, принос към или участие в терористични престъпления, или предоставянето или получаването на обучение с цел тероризъм на територията на друга държава;

КАТО ВЗЕХА ПРЕДВИД в това отношение Резолюция № 2178 (2014), приета от Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации, на 7272-рото му заседание от 24 септември 2014 г., и по-специално точки 4—6 от нея;

КАТО СЧИТАТ, че е желателно в някои аспекти Конвенцията на Съвета на Европа за предотвратяване на тероризма да бъде допълнена,

СЕ ДОГОВОРИХА ЗА СЛЕДНОТО:

Член 1

Цел

Целта на настоящия протокол е да допълни разпоредбите на Конвенцията на Съвета на Европа за предотвратяване на тероризма, която бе открита за подписване на 16 май 2005 г. във Варшава (наричана по-долу „конвенцията“), по отношение на обявяването за наказуеми на деянията, описани в членове 2—6 от настоящия протокол, като по този начин подпомогнат усилията на страните, насочени към предотвратяване на тероризма и неговите отрицателни последици върху пълноценното упражняване на правата на човека, по-специално правото на живот, както чрез мерки, предприети на национално равнище, така и чрез международно сътрудничество, като се отчитат надлежно действащите многостранни или двустранни договори или споразумения, приложими между страните.

Член 2

Участие в сдружение или група с цел тероризъм

1. За целите на настоящия протокол „участието в сдружение или група с цел тероризъм“ означава участието в дейностите на сдружение или група с цел да се извърши или да се допринесе за извършването на едно или повече терористични престъпления от сдружението или от групата.
2. Всяка страна предприема необходимите мерки за криминализирането по нейното вътрешно право на „участието в сдружение или група с цел тероризъм“ по смисъла на параграф 1, когато то е извършено неправомерно и умишлено.

Член 3

Получаване на обучение с цел тероризъм

1. За целите на настоящия протокол „получаване на обучение с цел тероризъм“ означава получаването на указания от друг човек, включително получаването на знания или практически умения, за направата или използването на взривни вещества, огнестрелни или други оръжия или отровни или опасни вещества или за други специфични методи или способности с цел да бъде извършено или да се допринесе за извършването на терористично престъпление.
2. Всяка страна предприема необходимите мерки за криминализирането по нейното вътрешно право на „получаването на обучение с цел тероризъм“ по смисъла на параграф 1, когато то е извършено неправомерно и умишлено.

Член 4

Пътуване в чужбина с цел тероризъм

1. За целите на настоящия протокол „пътуване в чужбина с цел тероризъм“ означава пътуването до държава, която не е държавата по гражданство или пребиваване на пътуващия, за целите на извършването, допринасянето за извършването или участието в терористично престъпление, или на предоставянето или получаването на обучение с цел тероризъм.
2. Всяка страна приема необходимите мерки за криминализирането по нейното вътрешно право на „пътуването в чужбина с цел тероризъм“ по смисъла на параграф 1, от нейна територия или от нейни граждани, когато то е извършено неправомерно и умишлено. При приемането на тези мерки всяка страна може да установи условия, които да са в изпълнение на нейните конституционни принципи и в съответствие с тях.
3. Всяка страна приема и необходимите мерки за криминализирането на опита за извършване на престъплението, предвидено в този член, съобразно нейното вътрешно право.

Член 5

Финансиране на пътуване в чужбина с цел тероризъм

1. За целите на настоящия протокол „финансиране на пътуване в чужбина с цел тероризъм“ означава предоставянето или събирането, по какъвто и да било начин, пряко или непряко, на средства, които дават възможност изцяло или частично на дадено лице да пътува в чужбина с цел тероризъм по смисъла на член 4, параграф 1 от настоящия протокол, когато е известно, че средствата са изцяло или частично предназначени да бъдат използвани за тази цел.
2. Всяка страна предприема необходимите мерки за криминализирането по нейното вътрешно право на „финансирането на пътуване в чужбина с цел тероризъм“ по смисъла на параграф 1, когато то е извършено неправомерно и умишлено.

Член 6

Организиране или подпомагане по друг начин на пътуването в чужбина с цел тероризъм

1. За целите на настоящия протокол, „организиране или подпомагане по друг начин на пътуване в чужбина с цел тероризъм“ означава всяко действие по организиране или подпомагане, с което се помага на дадено лице да пътува в чужбина с цел тероризъм по смисъла на член 4, параграф 1 от настоящия протокол, когато е известно, че помощта се предоставя с цел тероризъм.
2. Всяка страна предприема необходимите мерки за криминализирането по нейното вътрешно право на „организирането или подпомагането по друг начин на пътуване в чужбина с цел тероризъм“ по смисъла на параграф 1, когато то е извършено неправомерно и умишлено.

Член 7

Обмен на информация

1. Без да се засяга член 3, параграф 2, буква а) от конвенцията и в съответствие с вътрешното си право и съществуващите международни задължения, всяка страна предприема необходимите мерки, за да се засили своевременният обмен между страните на цялата налична относима информация относно лица, пътуващи в чужбина с цел тероризъм по смисъла на член 4. За тази цел всяка страна определя звено за контакт, което е на разположение 24 часа в денонощието, седем дни в седмицата.
2. Страните могат да изберат да посочат вече съществуващо звено за контакт съгласно параграф 1.
3. Всяко звено за контакт трябва да разполага с капацитет за бързо осъществяване на връзка със звено за контакт на друга страна.

Член 8

Условия и гаранции

1. Всяка страна гарантира, че прилагането на настоящия протокол, включително криминализирането, прилагането на съответните норми и наказването на деянията съгласно членове 2—6, се извършва при спазване на задълженията в областта на правата на човека — по-специално свободата на движение, свободата на изразяване, свободата на сдружаване и свободата на религията — предвидени, доколкото са приложими към тази страна, в Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, Международния пакт за граждански и политически права и други задължения по международното право.

2. Криминализирането, прилагането на съответните норми и наказването на деянията съгласно членове 2—6 от настоящия протокол, следва да са съобразени и с принципа на пропорционалност, като се съблюдают преследваните правомерни цели и необходимостта от тях в демократичното общество, и следва да изключват всяка форма на произвол или на дискриминационно или расистко отношение.

Член 9

Връзка между протокола и конвенцията

Думите и изразите, използвани в настоящия протокол, се тълкуват по смисъла на конвенцията. За страните всички разпоредби на конвенцията се прилагат съответно, с изключение на член 9.

Член 10

Подписване и влизане в сила

1. Настоящият протокол е открит за подписване от страните, подписали конвенцията. Той подлежи на ратификация, приемане или одобрение. Подписваща страна не може да ратифицира, приеме или одобри настоящия протокол, освен ако предварително не е ратифицирала, приела или одобрила конвенцията, или осъществява двата процеса едновременно. Документите за ратификация, приемане или одобрение се депозират при генералния секретар на Съвета на Европа.

2. Настоящият протокол влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на тримесечен срок от датата на депозирането на шестия от документите за ратификация, приемане или одобрение, включващи документите на най-малко четири държави — членки на Съвета на Европа.

3. По отношение на подписваща страна, която депозира своя документ на ратификация, приемане или одобрение впоследствие, настоящия протокол влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на тримесечен срок от датата на депозиране на документа за ратификация, приемане или одобрение.

Член 11

Присъединяване към протокола

1. След влизането в сила на настоящия протокол, всяка друга държава, която се е присъединила към конвенцията, може да се присъедини и към настоящия протокол или да извърши двата процеса едновременно.

2. По отношение на всяка държава, която се присъединява към протокола съгласно параграф 1 по-горе, протоколът влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на тримесечен срок от датата на депозиране на документа за присъединяване при генералния секретар на Съвета на Европа.

Член 12

Териториално приложение

1. Всяка държава или Европейския съюз може в момента на подписване или при депозиране на своя документ за ратификация, приемане или одобрение да определи територията или териториите, спрямо които се прилага настоящия протокол.

2. Всяка страна може на по-късна дата чрез декларация, отправена до генералния секретар на Съвета на Европа, да разшири прилагането на настоящия протокол към всяка друга територия, посочена в декларацията. Протоколът влиза в сила за тази територия на първия ден от месеца, следващ изтичането на тримесечен срок от датата на получаване на декларацията от генералния секретар на Съвета на Европа.

3. Всяка декларация, направена съгласно двете предходни точки, може по отношение на територия, определена в такава декларация, да бъде оттеглена чрез уведомление, адресирано до генералния секретар на Съвета на Европа. Оттеглянето поражда действие в първия ден от месеца, следващ изтичането на тримесечен срок от датата на получаване на това уведомление от генералния секретар.

Член 13

Денонсиране

1. Всяка страна може по всяко време да денонсира настоящия протокол посредством уведомление, адресирано до генералния секретар на Съвета на Европа.

2. Денонсирането поражда действие на първия ден от месеца, следващ изтичането на тримесечен срок от датата на получаване на уведомлението от генералния секретар на Съвета на Европа.
3. Денонсирането на конвенцията автоматично води до денонсирането на настоящия протокол.

Член 14

Уведомления

Генералният секретар на Съвета на Европа уведомява държавите — членки на Съвета на Европа, Европейския съюз, държавите, които не са членове на Съвета на Европа, но са участвали в изготвянето на настоящия протокол, както и всяка държава, която се е присъединила или е била поканена да се присъедини към протокола, за:

- а) всяко подписване;
- б) депозирането на всеки документ за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване;
- в) всяка дата на влизане в сила на настоящия протокол в съответствие с членове 10 и 11;
- г) всеки друг акт, декларация, уведомление или съобщение, свързани с настоящия протокол.

В ПОТВЪРЖДЕНИЕ НА КОЕТО долуподписаните надлежно упълномощени представители подписаха настоящия протокол.

Съставено в Рига на двадесет и втори октомври 2015 г., на английски и френски език, като двата текста имат еднаква сила, в единствен екземпляр, който се депозира в архивите на Съвета на Европа. Генералният секретар на Съвета на Европа предава заверени копия на всяка държава-членка на Съвета на Европа, на Европейския съюз, на държавите, които не са членове на Съвета на Европа, но са участвали в изготвянето на настоящия протокол, и на всяка държава, поканена да се присъедини към него.

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2018/891 НА КОМИСИЯТА

от 21 юни 2018 година

за установяване на бюджетни тавани за 2018 г., приложими към някои схеми за директно подпомагане, предвидени в Регламент (ЕС) № 1307/2013 на Европейския парламент и на Съвета

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 1307/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за установяване на правила за директни плащания за земеделски стопани по схеми за подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика и за отмяна на Регламент (ЕО) № 637/2008 на Съвета и Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета ⁽¹⁾, и по-специално член 22, параграф 1, член 36, параграф 4, член 42, параграф 2, член 47, параграф 3, член 49, параграф 2, член 51, параграф 4 и член 53, параграф 7 от него,

като има предвид, че:

- (1) За всяка държава членка, която прилага схемата за основно плащане, предвидена в дял III, глава 1 от Регламент (ЕС) № 1307/2013, годишният национален таван за 2018 г., посочен в член 22, параграф 1 от същия регламент, се определя от Комисията чрез приспадане от годишния национален таван, посочен в приложение II към същия регламент, на таваните, определени съгласно членове 42, 47, 49, 51 и 53 от посочения регламент. В съответствие с член 22, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1307/2013 всяко увеличение, прилагано от държавите членки по силата на посочената разпоредба, трябва да се вземе предвид.
- (2) За всяка държава членка, която прилага схемата за единно плащане на площ, предвидена в дял III, глава 1 от Регламент (ЕС) № 1307/2013, годишният национален таван за 2018 г., посочен в член 36, параграф 4 от същия регламент, се определя от Комисията чрез приспадане от годишния национален таван, посочен в приложение II към същия регламент, на таваните, определени съгласно членове 42, 47, 49, 51 и 53 от посочения регламент. В съответствие с член 36, параграф 4, втора алинея от Регламент (ЕС) № 1307/2013 при определянето на годишния национален таван за схемата за единно плащане на площ Комисията трябва да вземе предвид всяко увеличение, прилагано от държавите членки по силата на тази разпоредба.
- (3) За всяка държава членка, която прилага схемата за преразпределително плащане, предвидена в дял III, глава 2 от Регламент (ЕС) № 1307/2013, годишният национален таван за 2018 г., посочен в член 42, параграф 2 от същия регламент, се определя от Комисията въз основа на процента, за който тази държава членка е я уведомила съгласно член 42, параграф 1 от посочения регламент.
- (4) Във връзка с плащането за 2018 г. за селскостопански практики, благоприятни за климата и околната среда, както е предвидено в дял III, глава 3 от Регламент (ЕС) № 1307/2013, годишните национални тавани за 2018 г., посочени в член 47, параграф 3 от същия регламент, се изчисляват в съответствие с член 47, параграф 1 от същия регламент и са в размер на 30 % от националния таван за съответната държава членка, както е определено в приложение II към същия регламент.
- (5) За държави членки, предоставящи плащанията за райони с природни ограничения, както е предвидено в дял III, глава 4 от Регламент (ЕС) № 1307/2013, годишните национални тавани за 2018 г., посочени в член 49, параграф 2 от същия регламент, се определят от Комисията въз основа на процента, за който съответните държави членки са я уведомили съгласно член 49, параграф 1 от посочения регламент.
- (6) Във връзка с плащането за млади земеделски стопани, предвидено в дял III, глава 5 от Регламент (ЕС) № 1307/2013, годишните национални тавани за 2018 г., посочени в член 51, параграф 4 от същия регламент, се определят от Комисията въз основа на процента, за който държавите членки са я уведомили съгласно член 51, параграф 1 от посочения регламент, и възлизат на не повече от 2 % от годишния таван, определен в приложение II.

⁽¹⁾ OBL 347, 20.12.2013 г., стр. 608.

- (7) Ако общият размер на плащанията за млади земеделски стопани, за които са подадени заявления през 2018 г. в дадена държава членка, надхвърли тавана, установен съгласно член 51, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 1307/2013 за съответната държава членка, разликата се финансира от държавата членка в съответствие с член 51, параграф 2 от същия регламент, като се спазват максималните суми, определени в член 51, параграф 1 от същия регламент. За по-голяма яснота е разумно да се определи максималната сума за всяка държава членка.
- (8) За всяка държава членка, която предоставя през 2018 г. доброволното обвързано с производството подпомагане, предвидено в дял IV, глава 1 от Регламент (ЕС) № 1307/2013, годишните национални тавани за 2018 г., посочени в член 53, параграф 7 от същия регламент, се определят от Комисията въз основа на процента, за който съответната държава членка я е уведомила съгласно член 54, параграф 1 от посочения регламент.
- (9) Схемите за директно подпомагане за 2018 г., предвидени в Регламент (ЕС) № 1307/2013, започнаха да се прилагат на 1 януари 2018 г. С оглед на съгласуваността между приложимостта на посочения регламент за референтната 2018 година и приложимостта на съответните бюджетни тавани настоящият регламент следва да се прилага от същата дата.
- (10) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Комитета за директните плащания,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Годишните национални тавани за 2018 г. за схемата за основно плащане, посочени в член 22, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1307/2013, са определени в точка I от приложението към настоящия регламент.

Годишните национални тавани за 2018 г. за схемата за единно плащане на площ, посочени в член 36, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 1307/2013, са определени в точка II от приложението към настоящия регламент.

Годишните национални тавани за 2018 г. за преразпределително плащане, посочени в член 42, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1307/2013, са определени в точка III от приложението към настоящия регламент.

Годишните национални тавани за 2018 г. за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда, посочени в член 47, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1307/2013, са определени в точка IV от приложението към настоящия регламент.

Годишните национални тавани за 2018 г. за плащания за райони с природни ограничения, посочени в член 49, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1307/2013, са определени в точка V от приложението към настоящия регламент.

Годишните национални тавани за 2018 г. за плащания за млади земеделски стопани, посочени в член 51, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 1307/2013, са определени в точка VI от приложението към настоящия регламент.

Максималните суми за 2018 г. за плащания за млади земеделски стопани, посочени в член 51, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1307/2013, са определени в точка VII от приложението към настоящия регламент.

Годишните национални тавани за 2018 г. за доброволното обвързано с производството подпомагане, посочени в член 53, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 1307/2013, са определени в точка VIII от приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на седмия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Регламентът се прилага от 1 януари 2018 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 21 юни 2018 година.

За Комисията
Председател
Jean-Claude JUNCKER

ПРИЛОЖЕНИЕ

I. Годишни национални тавани за схемата за основно плащане, посочени в член 22, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1307/2013*(в хиляди евро)*

Календарна година	2018
Белгия	214 405
Дания	546 808
Германия	3 005 470
Ирландия	825 895
Гърция	1 103 650
Испания	2 835 995
Франция	3 036 371
Хърватия	126 001
Италия	2 217 396
Люксембург	22 760
Малта	649
Нидерландия	475 161
Австрия	470 387
Португалия	273 500
Словения	74 288
Финландия	262 554
Швеция	402 464
Обединеното кралство	2 102 726

II. Годишни национални тавани за схемата за единно плащане на площ, посочени в член 36, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 1307/2013*(в хиляди евро)*

Календарна година	2018
България	379 916
Чешка република	472 217
Естония	87 170
Кипър	30 340
Латвия	137 210
Литва	184 186
Унгария	733 283

(в хиляди евро)

Календарна година	2018
Полша	1 568 075
Румъния	989 564
Словакия	260 865

III. Годишни национални тавани за преразпределително плащане, посочени в член 42, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1307/2013

(в хиляди евро)

Календарна година	2018
Белгия	46 780
България	55 872
Германия	337 423
Франция	690 084
Хърватия	27 939
Литва	71 298
Полша	293 930
Португалия	23 050
Румъния	99 436
Обединеното кралство	64 991

IV. Годишни национални тавани за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда, посочени в член 47, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1307/2013

(в хиляди евро)

Календарна година	2018
Белгия	146 689
България	238 428
Чешка република	258 512
Дания	248 032
Германия	1 446 097
Естония	40 181
Ирландия	363 445
Гърция	556 642
Испания	1 464 015
Франция	2 070 253
Хърватия	83 816

(в хиляди евро)

Календарна година	2018
Италия	1 125 581
Кипър	14 747
Латвия	76 588
Литва	142 596
Люксембург	10 038
Унгария	402 903
Малта	1 573
Нидерландия	204 785
Австрия	207 524
Полша	1 029 371
Португалия	177 212
Румъния	561 846
Словения	40 542
Словакия	134 447
Финландия	157 219
Швеция	209 617
Обединеното кралство	958 734

V. Годишни национални тавани за плащания за райони с природни ограничения, посочени в член 49, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1307/2013

(в хиляди евро)

Календарна година	2018
Дания	2 857
Словения	2 135

VI. Годишни национални тавани за плащания за млади земеделски стопани, посочени в член 51, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 1307/2013

(в хиляди евро)

Календарна година	2018
Белгия	9 229
България	1 329
Чешка република	1 723
Дания	4 942
Германия	48 203

(в хиляди евро)

Календарна година	2018
Естония	442
Ирландия	24 230
Гърция	37 109
Испания	97 601
Франция	69 008
Хърватия	5 588
Италия	37 519
Кипър	480
Латвия	3 200
Литва	5 941
Люксембург	502
Унгария	5 372
Малта	21
Нидерландия	13 652
Австрия	13 835
Полша	34 312
Португалия	11 814
Румъния	18 728
Словения	2 027
Словакия	857
Финландия	5 241
Швеция	10 481
Обединено кралство	16 358

VII. Максимални размери на плащанията за млади земеделски стопани, посочени в член 51, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1307/2013

(в хиляди евро)

Календарна година	2018
Белгия	9 779
България	15 895
Чешка република	17 234
Дания	16 535

(в хиляди евро)

Календарна година	2018
Германия	96 406
Естония	2 679
Ирландия	24 230
Гърция	37 109
Испания	97 601
Франция	138 017
Хърватия	5 588
Италия	75 039
Кипър	983
Латвия	5 106
Литва	9 506
Люксембург	669
Унгария	26 860
Малта	105
Нидерландия	13 652
Австрия	13 835
Полша	68 625
Португалия	11 814
Румъния	37 456
Словения	2 703
Словакия	8 963
Финландия	10 481
Швеция	13 974
Обединеното кралство	63 916

VIII. Годишни национални тавани за доброволно обвързано с производството подпомагане, посочени в член 53, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 1307/2013

(в хиляди евро)

Календарна година	2018
Белгия	82 129
България	119 214
Чешка република	129 256

(в хиляди евро)

Календарна година	2018
Дания	24 135
Естония	6 142
Ирландия	3 000
Гърция	184 049
Испания	584 919
Франция	1 035 126
Хърватия	41 908
Италия	450 232
Кипър	3 932
Латвия	38 294
Литва	71 298
Люксембург	160
Унгария	201 452
Малта	3 000
Нидерландия	3 353
Австрия	14 527
Полша	505 548
Португалия	117 535
Румъния	242 576
Словения	17 568
Словакия	58 260
Финландия	102 716
Швеция	90 834
Обединеното кралство	52 972

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2018/892 НА КОМИСИЯТА**от 21 юни 2018 година****относно минималната продажна цена за обезмаслено мляко на прах за двадесет и първата частична покана за участие в търг в рамките на тържната процедура, открита с Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/2080**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007 ⁽¹⁾,като взе предвид Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/1240 на Комисията от 18 май 2016 г. за определяне на правила за прилагането на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на публичната интервенция и помощта за частно складиране ⁽²⁾, и по-специално член 32 от него,

като има предвид, че:

- (1) С Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/2080 на Комисията ⁽³⁾ беше открита тържна процедура за продажбата на обезмаслено мляко на прах.
- (2) Предвид офертите, получени за двадесет и първата частична покана за участие в търг, следва да се определи минимална продажна цена.
- (3) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Комитета за общата организация на селскостопанските пазари,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

За двадесет и първата частична покана за участие в търг за продажба на обезмаслено мляко на прах в рамките на тържната процедура, открита с Регламент (ЕС) 2016/2080, по отношение на която срокът за представяне на офертите изтече на 19 юни 2018 г., минималната продажна цена е 119,50 EUR/100 kg.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 21 юни 2018 година.

*За Комисията,
от името на председателя,
Jerzy PLEWA*

Генерален директор

Генерална дирекция „Земеделие и развитие на селските райони“

⁽¹⁾ ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 671.

⁽²⁾ ОВ L 206, 30.7.2016 г., стр. 71.

⁽³⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/2080 на Комисията от 25 ноември 2016 г. за откриване на тържна процедура за продажба на обезмаслено мляко на прах (ОВ L 321, 29.11.2016 г., стр. 45).

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2018/893 НА СЪВЕТА

от 18 юни 2018 година

относно позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на Съвместния комитет на ЕИП във връзка с изменението на приложение XI (Електронни комуникации, аудио-визуални услуги и информационно общество) и Протокол 37, съдържащ списъка, предвиден в член 101, към Споразумението за ЕИП (Общ регламент относно защитата на данните)

(текст от значение за ЕИП)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 16 във връзка с член 218, параграф 9 от него,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 2894/94 на Съвета от 28 ноември 1994 г. относно условията за прилагане на Споразумението за Европейското икономическо пространство ⁽¹⁾, и по-специално член 1, параграф 3 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) Споразумението за Европейското икономическо пространство ⁽²⁾ („Споразумението за ЕИП“) влезе в сила на 1 януари 1994 г.
- (2) Съгласно член 98 от Споразумението за ЕИП Съвместният комитет на ЕИП може да реши да измени *inter alia* приложение XI (Електронни комуникации, аудио-визуални услуги и информационно общество) и Протокол 37, съдържащ списъка, предвиден в член 101, („Протокол 37“) към Споразумението за ЕИП.
- (3) Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾ следва да бъде включен в Споразумението за ЕИП.
- (4) С Регламент (ЕС) 2016/679 се отменя Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾, която е включена в Споразумението за ЕИП и която следва съответно да отпадне от Споразумението за ЕИП.
- (5) Поради това приложение XI и Протокол 37 към Споразумението за ЕИП следва да бъдат съответно изменени.
- (6) Поради това позицията на Съюза в рамките на Съвместния комитет на ЕИП следва да се основава на приложения проект на решение,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на Съвместния комитет на ЕИП във връзка с предложеното изменение на приложение XI (Електронни комуникации, аудио-визуални услуги и информационно общество) и Протокол 37, съдържащ списъка, предвиден в член 101 към Споразумението за ЕИП, се основава на проекта на решение на Съвместния комитет на ЕИП, приложен към настоящото решение.

⁽¹⁾ ОВ L 305, 30.11.1994 г., стр. 6.

⁽²⁾ ОВ L 1, 3.1.1994 г., стр. 3.

⁽³⁾ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Люксембург на 18 юни 2018 година.

За Съвета
Председател
Р. ПОРОЖАНОВ

_____

ПРОЕКТ НА

РЕШЕНИЕ НА СЪВМЕСТНИЯ КОМИТЕТ НА ЕИП № ...

от

за изменение на приложение XI (Електронни комуникации, аудио-визуални услуги и информационно общество) и Протокол 37, съдържащ списъка, предвиден в член 101, към Споразумението за ЕИП

СЪВМЕСТНИЯТ КОМИТЕТ НА ЕИП,

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство („Споразумението за ЕИП“), и по-специално член 98 от него,

като има предвид, че:

- (1) Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) ⁽¹⁾ следва да бъде включен в Споразумението за ЕИП.
- (2) Признавайки защитата на личните данни като основно право, гарантирано от различни международни споразумения относно правата на човека.
- (3) Признавайки значението на равните права и задължения на администраторите на данни и на обработващите данни в рамките на ЕИП.
- (4) Настоящото решение предвижда, че надзорните органи на държавите от ЕАСТ участват напълно в обслужването на едно гише и механизма за съгласуваност, като, с изключение на правото на глас и на кандидатиране в избори за председател или заместник-председатели на Европейския комитет по защита на данните („Комитетът“), създаден с Регламент (ЕС) 2016/679, имат същите права и задължения като надзорните органи на държавите-членки на ЕС, в посочения Комитет. За тази цел надзорните органи на държавите от ЕАСТ се включват в дейностите на Комитета, включително тези на всяка подгрупа, която Комитетът може да учреди за извършването на своята работа, и получават цялата необходима информация, за да се даде възможност за ефективното им участие, включително, ако е необходимо, посредством пълен достъп до всяка електронна система за обмен на информация, която може да бъде създадена от Комитета.
- (5) С Регламент (ЕС) 2016/679 се отменя Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾, която е включена в Споразумението за ЕИП и която следва съответно да отпадне от Споразумението за ЕИП.
- (6) Поради това приложение XI и Протокол 37 към Споразумението за ЕИП следва да бъдат съответно изменени,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Текстът на точка 5д (Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета) от приложение XI към Споразумението за ЕИП се заменя със следното:

„**32016 R 0679**: Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

За целите на настоящото споразумение разпоредбите на регламента се четат със следните адаптации:

- а) надзорните органи на държавите от ЕАСТ участват в дейностите на Европейския комитет по защита на данните, наричан по-долу „Комитетът“. За тази цел те, с изключение на правото на глас и на кандидатиране в избор за председател или заместник-председатели на Комитета, имат същите права и задължения като надзорните органи на държавите-членки на ЕС, в Комитета, освен ако в настоящото споразумение е предвидено друго. Позициите на надзорните органи на държавите от ЕАСТ се записват от Комитета отделно.

Процедурният правилник на Комитета позволява пълноправното участие на надзорните органи на държавите от ЕАСТ и на Надзорния орган на ЕАСТ, с изключение на правото на глас и на кандидатиране в избори за председател или заместник-председатели на Комитета.

⁽¹⁾ ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

- б) независимо от разпоредбите на Протокол 1 към настоящото споразумение и освен ако в настоящото споразумение е предвидено друго, в допълнение към значението си в регламента, понятията „държава(и) членка(и)“ и „надзорни органи“ включват съответно и държавите от ЕАСТ и техните надзорни органи.
- в) препратки към правото на Съюза или разпоредбите на Съюза за защита на данните се разбират като отнасящи се съответно до Споразумението за ЕИП или разпоредбите за защита на данните, съдържащи се в него.
- г) в член 13, параграф 1, буква е) и член 14, параграф 1, буква е), по отношение на държавите от ЕАСТ, думите „приложимо съгласно Споразумението за ЕИП“ се въмъкват след думите „решение на Комисията относно адекватното ниво на защита“.
- д) в член 45, по отношение на държавите от ЕАСТ, след параграф 1 се въмъква следното:

„1а. В очакване на решението на Съвместния комитет на ЕИП за включване в Споразумението за ЕИП на акт за изпълнение, приет съгласно параграф 3 или 5 от настоящия член, държава от ЕАСТ може да реши да прилага мерките, съдържащи се в него.

Всяка държава от ЕАСТ решава и информира Комисията и Надзорния орган на ЕАСТ, преди влизането в сила на акт за изпълнение, приет съгласно параграф 3 или 5 от настоящия член, дали в очакване на решение на Съвместния комитет на ЕИП за включването на акта за изпълнение в Споразумението за ЕИП ще прилага съдържащите се в него мерки едновременно с държавите-членки на ЕС, или не. Ако няма решение в противен смисъл, всяка държава от ЕАСТ прилага мерките, съдържащи се в акт за изпълнение, приет съгласно параграф 3 или 5 от настоящия член, едновременно с държавите-членки на ЕС.

Независимо от разпоредбите на член 102 от Споразумението, ако в Съвместния комитет на ЕИП не може да се постигне споразумение за включването на акт за изпълнение в Споразумението за ЕИП в срок от дванадесет месеца след влизането в сила на посочения акт за изпълнение, всяка държава от ЕАСТ може да преустанови прилагането на тези мерки, като незабавно информира за това Комисията и Надзорния орган на ЕАСТ.

Другите договарящи се страни по Споразумението за ЕИП, чрез дерогация от член 1, параграф 3, ограничават или забраняват свободния поток на лични данни към държава от ЕАСТ, която не прилага мерките, съдържащи се в акт за изпълнение, приет съгласно параграф 5 от настоящия член, по същия начин, по който тези мерки възпрепятстват предаването на лични данни на трета държава или международна организация.“

- е) когато ЕС встъпва в консултации с трети държави или международни организации с цел приемане на решение относно адекватното ниво на защита съгласно член 45, държавите от ЕАСТ биват надлежно информирани. В случаи, когато третата държава или международната организация поема специални задължения по отношение на обработването на лични данни от държавите членки, ЕС взема под внимание положението на държавите от ЕАСТ и обсъжда с третите държави или международната организация евентуалните механизми за последващо евентуално прилагане от държавите от ЕАСТ.
- ж) в член 46, параграф 2, буква е) се добавя следното:

„Надзорните органи на държавите от ЕАСТ имат същото право като надзорните органи от ЕС да представят на Комисията стандартни клаузи за защита на данните за одобрение съгласно процедурата по разглеждане, посочена в член 93, параграф 2.“

- з) в член 46, по отношение на държавите от ЕАСТ, след параграф 2 се въмъква следният параграф:

„2а. В очакване на решение на Съвместния комитет на ЕИП за включването в Споразумението за ЕИП на акт за изпълнение, подходящите гаранции, посочени в параграф 1, могат да бъдат предвидени посредством стандартни клаузи за защита на данните, посочени в член 46, параграф 2, букви в) и г), когато държава от ЕАСТ прилага мерките, съдържащи се в акта.

Всяка държава от ЕАСТ решава и информира Комисията и Надзорния орган на ЕАСТ, преди влизането в сила на актове за изпълнение, приети съгласно член 46, параграф 2, букви в) и г), дали в очакване на решение на Съвместния комитет на ЕИП за включването на акта за изпълнение в Споразумението за ЕИП ще прилага съдържащите се в него мерки едновременно с държавите-членки на ЕС, или не. Ако няма решение в противен смисъл, всяка държава от ЕАСТ прилага мерките, съдържащи се в акт за изпълнение, приет съгласно член 46, параграф 2, букви в) и г), едновременно с държавите-членки на ЕС.

Независимо от разпоредбите на член 102 от Споразумението, ако в Съвместния комитет на ЕИП не може да се постигне споразумение за включването на акт за изпълнение, приет съгласно член 46, параграф 2, букви в) и г), в Споразумението за ЕИП в срок от дванадесет месеца след влизането в сила на посочения акт за изпълнение, всяка държава от ЕАСТ може да преустанови прилагането на тези мерки, като незабавно информира за това Комисията и Надзорния орган на ЕАСТ.“

- и) в член 58, параграф 4, по отношение на държавите от ЕАСТ, думите „в съответствие с Хартата“ не се прилагат.
- й) в член 59 след думите „на Комисията“ се вмъкват думите „на Надзорния орган на ЕАСТ“.
- к) Надзорният орган на ЕАСТ има право да участва в заседанията на Комитета без право на глас. Надзорният орган на ЕАСТ определя свой представител.
- л) когато е от значение за упражняването на функциите му по член 109 от настоящото споразумение, Надзорният орган на ЕАСТ има право да поиска консултация или становища и да отнася въпроси до Комитета съгласно член 63, 64, параграф 2, член 65, параграф 1, буква в) и член 70, параграф 1, буква д). В член 63, член 64, параграф 2, член 65, параграф 1, буква в) и член 70, параграф 1, буква д) след думата „Комисията“ се вмъкват думите „и, ако е целесъобразно, Надзорния орган на ЕАСТ“.
- м) председателят на Комитета или секретариатът уведомява Надзорния орган на ЕАСТ за дейностите на Комитета, когато е целесъобразно, съгласно член 64, параграф 5, букви а) и б), член 65, параграф 5 и член 75, параграф 6, буква б). В член 64, параграф 5, букви а) и б), член 65, параграф 5 и член 75, параграф 6, буква б) след думата „Комисията“ се вмъкват думите „и, ако е целесъобразно, Надзорния орган на ЕАСТ“.
- Когато е свързано с упражняването на функциите му по член 109 от настоящото споразумение, Надзорният орган на ЕАСТ има право да получи информация от надзорния орган на една от съответните държави на ЕАСТ съгласно член 66, параграф 1. В член 66, параграф 1 след думата „Комисията“ се добавят думите „и, ако е целесъобразно, Надзорния орган на ЕАСТ“.
- н) в член 71, параграф 1 след думите „на Съвета“ се вмъкват думите „, на Постоянния комитет на държавите от ЕАСТ, на Надзорния орган на ЕАСТ“.
- о) в член 73, параграф 1 се добавя следното изречение:
„Членовете на Комитета от държавите от ЕАСТ не могат да бъдат избирани за председател или заместник-председатели.“.

Член 2

Текстът на точка 13 (Работна група за защита на лицата при обработването на лични данни) от Протокол 37 към Споразумението за ЕИП се заличава.

Член 3

Текстовете на Регламент (ЕС) 2016/679 на исландски и норвежки език, които ще бъдат публикувани в притурката за ЕИП към *Официален вестник на Европейския съюз*, са автентични.

Член 4

Настоящото решение влиза в сила в деня след последната нотификация, предвидена в член 103, параграф 1 от Споразумението за ЕИП (*).

Член 5

Настоящото решение се публикува в раздела за ЕИП и в притурката за ЕИП към *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на

За Съвместния комитет на ЕИП

Председател

Секретари на Съвместния комитет на ЕИП

(*) [Без отбелязани конституционни изисквания.] [С отбелязани конституционни изисквания.]

Съвместна декларация на договарящите се страни към Решение на Съвместния комитет № XX от ДД/ММ/ГГ за включването на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) в Споразумението за ЕИП

Като се има предвид системата от два стълба на Споразумението за ЕИП и във връзка с прякото обвързващото действие на решенията на Европейския комитет по защита на данните спрямо националните надзорни органи в членуващите в ЕИП държави от ЕАСТ, договарящите се страни:

- вземат под внимание факта, че решенията на Европейския комитет по защита на данните са насочени към националните надзорни органи,
- признават, че това решение не създава прецедент за бъдещи адаптации на актове на ЕС, които следва да бъдат включени в Споразумението за ЕИП.

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2018/894 НА КОМИСИЯТА

от 21 юни 2018 година

за изменение на приложението към Решение за изпълнение (ЕС) 2017/247 относно защитните мерки във връзка с огнищата на високопатогенна инфлуенца по птиците в някои държави членки

(нотифицирано под номер C(2018) 4007)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 89/662/ЕИО на Съвета от 11 декември 1989 г. относно ветеринарните проверки по отношение на търговията вътре в Общността с оглед доизграждането на вътрешния пазар ⁽¹⁾, и по-специално член 9, параграф 4 от нея,като взе предвид Директива 90/425/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. относно ветеринарните и зоотехническите проверки, приложими при търговията в Общността с определени видове живи животни и продукти с оглед завършване изграждането на вътрешния пазар ⁽²⁾, и по-специално член 10, параграф 4 от нея,

като има предвид, че:

- (1) Решение за изпълнение (ЕС) 2017/247 на Комисията ⁽³⁾ бе прието след появата на огнища на високопатогенна инфлуенца по птиците от подтип H5 в няколко държави членки („засегнатите държави членки“) и създаването на предпазни и надзорни зони от компетентните органи на засегнатите държави членки в съответствие с член 16, параграф 1 от Директива 2005/94/ЕО на Съвета ⁽⁴⁾.
- (2) В Решение за изпълнение (ЕС) 2017/247 се предвижда, че предпазните и надзорните зони, създадени от компетентните органи на засегнатите държави членки в съответствие с Директива 2005/94/ЕО, трябва да включват най-малко областите, посочени като предпазни и надзорни зони в приложението към същото решение за изпълнение. В Решение за изпълнение (ЕС) 2017/247 се определя също така, че мерките, които следва да се прилагат в предпазните и надзорните зони, както е предвидено съгласно член 29, параграф 1 и член 31 от Директива 2005/94/ЕО, се спазват поне за срока за посочените зони, указан в приложението към посоченото решение за изпълнение.
- (3) Решение за изпълнение (ЕС) 2017/247 е изменено няколко пъти след датата на приемането му, за да се вземе предвид новата епидемиологична обстановка в Съюза по отношение на инфлуенцата по птиците. По-специално Решение за изпълнение (ЕС) 2017/247 бе изменено с Решение за изпълнение (ЕС) 2017/696 на Комисията ⁽⁵⁾, за да бъдат определени правила относно изпращането на пратки с еднокдневни пилета от областите, изброени в приложението към Решение за изпълнение (ЕС) 2017/247. В посоченото изменение се отчита фактът, че при еднокдневните пилета рискът от разпространение на високопатогенна инфлуенца по птиците е много по-малък отколкото при други стоки от домашни птици.
- (4) Решение за изпълнение (ЕС) 2017/247 впоследствие бе изменено и с Решение за изпълнение (ЕС) 2017/1841 на Комисията ⁽⁶⁾, за да се укрепят мерките за борба с болестта, приложими при повишен риск от разпространение на високопатогенна инфлуенца по птиците. Поради това Решение за изпълнение (ЕС) 2017/247 вече предвижда създаването на равнището на Съюза на допълнителни ограничителни зони в засегнатите държави членки, което е в съответствие с посоченото в член 16, параграф 4 от Директива 2005/94/ЕО, след появата на огнища или на огнища на високопатогенна инфлуенца по птиците, както и срока на действие на прилаганите в тях мерки. В Решение за изпълнение (ЕС) 2017/247 вече се определят също така и правила за изпращането на живи домашни птици, еднокдневни пилета и яйца за люпене от допълнителните ограничителни зони до други държави членки при спазването на определени условия.

⁽¹⁾ ОВ L 395, 30.12.1989 г., стр. 13.

⁽²⁾ ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 29.

⁽³⁾ Решение за изпълнение (ЕС) 2017/247 на Комисията от 9 февруари 2017 г. относно защитните мерки във връзка с огнищата на високопатогенна инфлуенца по птиците в някои държави членки (ОВ L 36, 11.2.2017 г., стр. 62).

⁽⁴⁾ Директива 2005/94/ЕО на Съвета от 20 декември 2005 г. относно мерки на Общността за борба с инфлуенцата по птиците и за отмяна на Директива 92/40/ЕИО (ОВ L 10, 14.1.2006 г., стр. 16).

⁽⁵⁾ Решение за изпълнение (ЕС) 2017/696 на Комисията от 11 април 2017 г. за изменение на Решение за изпълнение (ЕС) 2017/247 относно защитните мерки във връзка с огнищата на високопатогенна инфлуенца по птиците в някои държави членки (ОВ L 101, 13.4.2017 г., стр. 80).

⁽⁶⁾ Решение за изпълнение (ЕС) 2017/1841 на Комисията от 10 октомври 2017 г. за изменение на Решение за изпълнение (ЕС) 2017/247 относно защитните мерки във връзка с огнищата на високопатогенна инфлуенца по птиците в някои държави членки (ОВ L 261, 11.10.2017 г., стр. 26).

- (5) Освен това приложението към Решение за изпълнение (ЕС) 2017/247 е изменяно многократно, главно за да се вземат предвид промените в границите на предпазните и надзорните зони, създадени от засегнатите държави членки в съответствие с Директива 2005/94/ЕО.
- (6) Приложението на Решение за изпълнение (ЕС) 2017/247 последно беше изменено с Решение за изпълнение (ЕС) 2018/821 на Комисията ⁽¹⁾ след уведомяването от страна на България за появата на ново огнище на високопатогенна инфлуенца по птиците от подтип H5N8 в стопанство за домашни птици в нейната област Добрич. България също така уведоми Комисията, че след появата на посоченото ново огнище е предприела надлежно необходимите мерки, изисквани по силата на Директива 2005/94/ЕО, включително създаването на предпазни и надзорни зони около заразеното стопанство за домашни птици.
- (7) След датата на последното изменение на Решение за изпълнение (ЕС) 2017/247, направено с Решение за изпълнение (ЕС) 2018/821, България уведоми Комисията за появата на ново огнище на високопатогенна инфлуенца по птиците от подтип H5N8 в стопанство за домашни птици, което се намира също в нейната област Добрич.
- (8) България също така уведоми Комисията, че след появата на посоченото ново огнище е предприела необходимите мерки, изисквани по силата на Директива 2005/94/ЕО, включително създаването на предпазни и надзорни зони около заразеното стопанство за домашни птици в посочената държава членка.
- (9) Комисията разгледа посочените мерки съвместно с България и е убедена, че границите на предпазните и надзорните зони, създадени от компетентните органи на България, са на достатъчно разстояние от стопанството за домашни птици, в което е потвърдено новото огнище на болестта.
- (10) С цел да се предотврати излишното затрудняване на търговията в рамките на Съюза и да се избегне рискът от налагането от трети държави на необосновани пречки за търговията, е необходимо възможно най-скоро предпазните и надзорните зони, създадени в България в съответствие с Директива 2005/94/ЕО след появата на новото огнище на високопатогенна инфлуенца по птиците в посочената държава членка, да бъдат описани на равнището на Съюза в сътрудничество с България.
- (11) Поради това Решение за изпълнение (ЕС) 2017/247 следва да бъде актуализирано с цел да бъде отчетена актуалната епидемиологична обстановка в България по отношение на високопатогенната инфлуенца по птиците. По-специално към списъците в приложението към Решение за изпълнение (ЕС) 2017/247 следва да бъдат добавени новосъздадените предпазни и надзорни зони в България, на които понастоящем са наложени ограничения в съответствие с Директива 2005/94/ЕО.
- (12) Поради това приложението към Решение за изпълнение (ЕС) 2017/247 следва да бъде изменено с цел да се актуализира въведената регионализация на равнището на Съюза, за да бъдат включени предпазните и надзорните зони, създадени в България в съответствие с Директива 2005/94/ЕО след появата на новото огнище на високопатогенна инфлуенца по птиците в посочената държава членка, и да бъде посочен срокът на действие на приложимите в тях ограничения.
- (13) Поради това Решение за изпълнение (ЕС) 2017/247 следва да бъде съответно изменено.
- (14) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по растенията, животните, храните и фуражите,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Приложението към Решение за изпълнение (ЕС) 2017/247 се изменя в съответствие с приложението към настоящото решение.

⁽¹⁾ Решение за изпълнение (ЕС) 2018/821 на Комисията от 1 юни 2018 г. за изменение на приложението към Решение за изпълнение (ЕС) 2017/247 относно защитните мерки във връзка с огнищата на високопатогенна инфлуенца по птиците в някои държави членки (ОВ L 137, 4.6.2018 г., стр. 35).

Член 2

Адресати на настоящото решение са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 21 юни 2018 година.

За Комисията
Vytenis ANDRIUKAITIS
Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ

Приложението към Решение за изпълнение (ЕС) 2017/247 се изменя, както следва:

1) В част А вписването за България се заменя със следното:

„Държава членка: България

Зона, която включва:	Дата, до която се прилагат мерките, в съответствие с член 29, параграф 1 от Директива 2005/94/ЕО
Област Добрич:	
Община Добрич: — Дончево — Богдан — Опанец	21.7.2018 г.“

2) В част Б вписването за България се заменя със следното:

„Държава членка: България

Зона, която включва:	Дата, до която се прилагат мерките, в съответствие с член 31 от Директива 2005/94/ЕО
Област Добрич:	
Община Добрич: — Стефаново	От 18.6.2018 г. до 30.7.2018 г.
— Дончево — Богдан — Опанец	От 21.7.2018 г. до 30.7.2018 г.
Община Добрич: — Пчелино — Попгригорово — Славеево — Соколник — Стожер	26.6.2018 г.
Община Добрич: — Стефаново — Бранище — Добрич — Долина — Драганово — Ново Ботево — Одринци — Плачидол — Ведрина — Врачанци — Златия — Малка Смолница	30.7.2018 г.“

ISSN 1977-0618 (електронно издание)
ISSN 1830-3617 (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG